

משה קור, לגלות מי אחראי למיבצע חלוקת הצ'קים לחגים, הסביר: "אין לי שום קשר עם זה. שום קשר. הצ'קים האלה יצאו מלישכתו של השר".

הכדור הועבר הלאה, אל שר הסעד, מיכאל חזני: "מי היה אחראי לחלוקת הצ'קים לחגים? האם ידע השר כי כספי סעד חולקו לאוהדי סיעת למיפנה ולפעיי-ליה? מי קבע למי יחולקו הכספים? מי המליץ על הנוקמים? מה הקשר בין חלוי-

הם זקוקים לסעד. סמי קיבל צ'ק בגלל שהוא משמש כשומר ראש של ראובן נקב. היו פה אצלנו בקטמונים סיכסוכים עם סיעות אחרות של המפד"ל, ונקב פחד לקבל מכות, אז אחי בא לשמור עליו. גם האחים שלי, כשהם קיבלו את הצ'קים, חתמו על טפסי-המלצה של מועד-מדי למיפנה, וקיבלו הוזמנות לאסיפת בחירות של הסיעה".

כאשר נשאל אחיו, פקיד בכיר באגף המשק של משרד הסעד וחבר הנהלת סיעת למיפנה בירושלים, על השתתפותו בחלוקת הצ'קים האחרונה בקטמונים, הכחיש כל קשר לעניין: "אני לא הייתי שם. לא הייתי באסיפת של סיעת למיפנה, לא שמעתי על אסיפת כאלה, ואין לי כל קשר לדבר".

היתה זו הכחשה לא אינטליגנטית בייחוד, נוכח העובדה שהסיעה הפיזה, לאחרונה, הוזמנה לציבור אוהדיה, בה נאמר:

הינה מוזמן בזה לחוג הסברה שיתקיים ביום השלישי, חול המועד סוכות, 26.9.72, בשעה שש בערב, בבית הכנסת הרשב"י, בית יעקב, קטמון ט', בהשתתפות חבר הנהלת הסיעה בירושלים מר אשר אוחיון. יוגש כיבוד".

כאשר הוצגה הוזמנה זו בפני אוחיון, הכחיש את הכחשתו הקודמת: "נכון, השר חתמה באסיפת של הסיעה, אך אין לי מושג כי חולקו צ'קים של משרד הסעד. אינני יודע אפילו על מה מדובר".

הסלבה הרתה הלאומית
סיעת "למפנה" - י-ם

ב"ה יד" חסדי הסל"ב

יבגוד

ירושלים,

הגב' נכבד,

הנה מוזמן בזה לחוג הסברה שיתקיים ביום שלישי (ג' חול המועד סוכות) י"ח במחרי הסל"ב (26.9.72) בשעה 6.00 בערב בבית הכנסת הרשב"י בית יעקב, קטמון ט' של הרב יעקב וחנייה.

בהשתתפות: חבר הנהלת הסיעה בירושלים מר אשר אוחיון מר דוד מדינה

על סדר היום: דברי פתיחה: הרב שלום חזן
דברי הסיבה: מר שלום זיממן
הפייסון: הרב סלון דהן
דברי סיום: מר ראובן נקב

בהשתתפות: נח כבודו יוגש כיבוד

בברכת חג סוכה
ד. פרסון, ע"ד
סגן הבחירות

הזמנה מצורפת לצ'ק

רף לצ'ק, הזמנה לאסיפת הסברה של "למיפנה". היו אלה גם פעילי "למיפנה", שחילקו את הצ'קים. השילוב בין הצ'קים הממלכתיים לפעילות המפלגתית נעשה בריש גלי.

„אינני

מדבר!

פניא הדבר, נוכח הזרם החופשי של כספי משרד הסעד שניתכו לאחרי רונה על חברי המפד"ל ברחבי הארץ — עד כמה מעט ידעו על כך דווקא השמות העיקריים המעורבים בפרשה.

דויד מדינה, שזוהה עלידי משה יאיר ואחרים כאחד מספקי הצ'קים של משרד הסעד, שהובאו לאסיפת הסיעה לשם חלוקה, הגיב, בתשובה לפניית כתב העולם הזה: "אני רואה שאתה יודע הרבה דברים עלי. אני יודע את כוונתך. אני לא יודע שום דבר על הצ'קים. אבל אין דבר. אני יודע מי שלח אותך. אין לי מה לדבר".

הלאה, במישר הרשמי של משרד הסעד, גם כן לא היה עורף במתנדבים שיסכימו להכניס ראשם לקלחת הזו. כאשר נתבקש מנכ"ל המשרד, ד"ר

זוהי השיטה. מי שמצליח לשים ידו על מקור כסף — מנצלו למטרותיו שלו. ואם הכסף איננו שלו, אלא של המדינה — צריך רק להפעיל את המוח המפולפל, כדי למצוא דרך לעקפה אלגנטית של האיסור.

זוהי השיטה. וכל פעם, נופל מישהו אחר קורבן לה. הפעם, היו אלה עשרות ומאות נזקקי סעד אמיתיים ברחבי המדינה. שלא זכו לקבל את הכספים שהמדינה הועידה להם.

שווד כספי נזקקי הסעד

אלף ל"י. כמה מכסף זה הגיע באמת לנזקקים?

אולם גם אם תגלה חקירת השר את האשמים, וגם אם יבואו על עונשם, לא תרופא המחלה. שכן האשמים האמיתיים אינם הפעילים והפקידים ששדדו כספים מעניי ישראל כדי לשריין לעצמם טרף בות-הנאה. האשם האמיתי הוא בשיטה. ואת זו, לא נראה כי משהו רוצה באמת לשנות.

השיטה

חזקה מכל

שיטה היא ישנה נושנה, ואיננה פטנט בלעדי של משרד הסעד. במידה זו או אחרת, נוקטות בה כל מפלגות המימסד. אולם מצטיינות בשימוש בה דווקא המפלגות הדתיות.

בשעתו, כאשר התפיצה פרשת השוחד המפורסמת בתל-גיבורים, התגלה כי קבלן שזכה בהזמנה לעבודה כלשהי, "נתבקש" לתרום למוסד הרב קוק. רק לאחרונה, התגלה כי שר הדתות תמך במישרת הצעירה של מפלגתו בשיטה מקורית: הוא העביר כספים מתקציב תמיכה בבתי-כנסת — למועדונייהם של הצעירים. הא כי צד? מכניסים למועדון כזה ארון קודש — ומייד הוא הופך זכאי לתמיכה.

קת כספי סעד של מדינת-ישראל — לפעילות מפלגתית במפד"ל? הציב אברהם הופמן, דובר משרד הסעד, שהפסיק את חופשתו לשם כך:

השר יודע על כל מענק ומענק. הוא לא שמע על כך שהמתנות חולקו לצורך ניהול מערכת הבחירות הפנימיות ב"מפד"ל. הוא מקבל דיווח על כל מענק. במשרד הסעד, במסגרת התקציב, יש סעיף של מקרים מיוחדים, בסכום של 80 אלף ל"י. הסעיף נותן לשר את האפשרות להיענות לפניות הציבור, לתת מענק מיוחד בסכומים לא גדולים. המקרים ה"מיוחדים" הם לא במסגרת לישכת הסעד המקומית. מדובר במקרים כגון עזרה לניתוחים בחו"ל, נישואים של יתומים, ועוד.

עזרה

לא רגילה

בקשות למענק מיוחד מגיעות לליש"ת השר מכל חוגי האוכלוסיה. סכום של 20 אלף ל"י נועד למתנות לחגים. ההמ"צות באות מאילגונים ציבוריים, מעסקים, גימ, אישי ציבור — מכל חוגים. השר מחליט לפי כל מקרה ומקרה. מדובר בכ"י 400 עד 500 צ'קים, הנשלחים לכל חלקי הארץ.

המקבל תלמיד-הישיבה משה נה" שזכה בצ'ק סעד למרות שאינו זקוק לסעד, עסק בעצמו בחלוקת צ'קים לאחרים.

המחלקה ראובן נקב, הבוס של "למיפנה" בירושלים, שמסר ללוי סוויסה צ'ק סעד רשמי של נזקקים — למרות שסוויסה סירב לקבלו.